

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ชีวิตการทำงานของอาชีพนักมวยไทย โดยวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงขั้นตอนในการเข้าสู่อาชีพนักมวยไทย ชีวิตการทำงานของผู้ที่ประกอบอาชีพนักมวยไทย และเปรียบเทียบชีวิตการทำงานของนักมวยไทยที่มีคุณลักษณะต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักมวยไทยอาชีพ ค่ายมวยไทยแฟร์เท็กซ์ โดยสุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เพื่อเป็นกรณีศึกษาจำนวน 2 คน สถิติที่ใช้ในครั้งนี้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติ ค่าไคสแควร์ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

การเข้าสู่อาชีพนักมวยไทย

ผลการศึกษานักมวยไทยในค่ายมวยแฟร์เท็กซ์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยนำเสนอด้วยการใช้กรณีศึกษา (Case Study) พบว่า การเข้าสู่อาชีพนักมวยไทยเนื่องจาก เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี จากกรณีศึกษาพบว่า มีรายได้หลักหมื่นถึงหลักแสนบาท ในช่วงอายุไม่ถึง 20 ปี ซึ่งเป็นการยากที่อาชีพอื่น ในระดับการศึกษาเดียวกันจะสามารถมีรายได้มากเช่นนี้ นอกจากรายได้แล้วยังผู้ที่เข้าสู่อาชีพนักมวยยังได้มีโอกาสคลุกคลีกับมวยไทย คือ การเห็นการชกมวยมาตั้งแต่อายุน้อย และมีความรู้สึกชอบมวยไทย มวยไทยมีเสน่ห์ ทำให้เป็นแรงบันดาลใจในการเข้าสู่วงการมวยไทย

ชีวิตการทำงานของนักมวยไทยอาชีพ

การศึกษาชีวิตการทำงานของนักมวยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านชีวิตการชกมวยและด้านชีวิตในค่ายมวย ผลการศึกษาด้านชีวิตการชกมวยพบว่า นักมวยมีรายได้จากค่าตัวในการชกครั้งละ 10,001-20,000 บาท มีร้อยละ 28.3 นักมวยที่มีรายได้จากเงินเดิมพันในการชกสูงถึง

ร้อยละ 80.0 และนักมวยร้อยละ 65.0 ได้รับรายได้อื่นๆ นอกเหนือจากค่าตัวและเงินเดิมพันในการชก โดยนักมวยส่วนใหญ่ขึ้นชกเดือนละ 3 ครั้ง ร้อยละ 60.0 นักมวยส่วนใหญ่ร้อยละ 65.0 ขึ้นชกที่เวทีลุมพินี และพบว่านักมวยร้อยละ 70.0 มีอาการบาดเจ็บต่อเนื่องจากการชกที่กล้ามเนื้อ มีการควบคุมน้ำหนักบางครั้งก่อนขึ้นชกร้อยละ 65.0 และใช้วิธีการลดน้ำหนักโดยการวิ่งมากที่สุดถึงร้อยละ 90.0 ในการศึกษาด้านชีวิตในค่ายมวยพบว่า มีจำนวนนักมวยพักอาศัยห้องละ 2 คน ร้อยละ 48.3 โดยส่วนใหญ่พักอยู่กับนักมวยคนอื่นถึงร้อยละ 80.0 ซึ่งส่วนใหญ่เลือกห้องพักเอง ไม่ได้ร้อยละ 80.0 และร้อยละ 88.3 มีจำนวนเครื่องนอนที่เพียงพอ อาหารเสริมที่รับประทานเป็นชุปไก่ร้อยละ 83.3 นักมวยส่วนใหญ่ไม่มีสัญญาจ้างร้อยละ 51.7 ความสัมพันธ์กับคนในค่ายมวยอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.51 นักมวยส่วนใหญ่ใช้เวลาการฝึกซ้อมโดยการออกกายบริหารเป็นเวลา 10-20 นาที ร้อยละ 55.0 วิ่ง 60 นาที ร้อยละ 65.0 กระโดดเชือก 50-100 นาที ร้อยละ 40.0 วิดพื้น 50-100 ครั้ง ร้อยละ 58.3 บริหารกล้ามเนื้อท้อง 300 ครั้ง ร้อยละ 41.7 โหนบาร์ 60 ครั้ง ร้อยละ 58.3 ชกกลม 10 นาที ร้อยละ 78.3 ชกกระสอบ 20 นาที ร้อยละ 61.7 และร้อยละ 60.0 ลงนวมซ้อม 30 นาที โดยพบว่า ร้อยละ 75.0 เคยได้รับบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม

ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับรายได้จากค่าตัวในการชก รายได้จากเงินเดิมพัน รายได้อื่น ๆ และจำนวนการชกด้วย ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับชีวิตการทำงานของนักมวย ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับชีวิตการทำงาน ตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับชีวิตการทำงานของนักมวย คือ รายได้จากค่าตัวในการชก ประสบการณ์ในการชกมวยมีความสัมพันธ์กับชีวิตการทำงานของนักมวย โดยมีความสัมพันธ์กับรายได้ค่าตัวในการชกมวยเช่นกัน ระยะเวลาการเป็นนักมวยมีความสัมพันธ์กับรายได้ค่าตัวในการชกมวย และสัญญาจ้าง

กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการทำงานในค่ายมวยต่อไปหลังจากเลิกชกมวยถึงร้อยละ 93.3 โดยต้องการประกอบอาชีพเป็นครูฝึก ร้อยละ 80.0 และร้อยละ 66.77 สนใจไปประกอบอาชีพที่ค่ายมวยในต่างประเทศ นักมวยมีความคิดเห็นต่อความจำเป็นของสวัสดิการอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 2.21

จากการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในชีวิตการทำงานของนักมวย โดยมีความสัมพันธ์กับความต้องการทำงานในค่ายมวยต่อไปหลังเลิกชกมวย ระดับการศึกษาและภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในชีวิตการทำงานของนักมวย ตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในชีวิตการทำงานของนักมวย ส่วนประสบการณ์ในการชกมวยและระยะเวลาการเป็นนักมวยไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในชีวิตการทำงานของนักมวย

ชีวิตการทำงานของนักมวยคุณลักษณะต่าง ๆ

จากการศึกษาพบว่า นักมวยที่มีตำแหน่งจะมีรายได้มากกว่านักมวยที่ไม่มีตำแหน่งทางการมวย คือ มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป มากกว่านักมวยที่ไม่มีตำแหน่ง นักมวยที่มีตำแหน่งสามารถขึ้นชกในเวทีที่มีชื่อเสียง ซึ่งพบว่า นักมวยที่มีตำแหน่งจะได้ขึ้นชกในเวทีมวยไทย 7 สี และผลการศึกษายังพบว่า นักมวยที่มีตำแหน่งต้องรับประทานอาหารเสริมที่ดี คือ รังนก นอกจากนี้ นักมวยที่มีตำแหน่งยังรับประทานวิตามินมากกว่านักมวยที่ไม่มีตำแหน่งด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาชีวิตการทำงานของอาชีพนักมวยไทย ทำให้ทราบวามวยไทยเป็นอาชีพหนึ่งที่มีความน่าสนใจ ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า มีข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการมวยไทย ดังนี้

1. ตัวนักมวยเอง ควรมีการดูแลสุขภาพเนื่องจากเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ และการอยู่ในอาชีพนี้ ไม่ยาวนานนัก ควรต้องมีการเก็บสะสมเงินเพื่อเป็นทุนในการใช้ชีวิตต่อไป นอกจากนี้ยังต้องมีความซื่อสัตย์ในอาชีพ เนื่องจากเป็นอาชีพที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องจำนวนมาก อาจมีการจ้างให้ล้มมวย ซึ่งถือว่ามีผิดตามกฎหมาย ดังนั้น ตัวนักมวยจึงควรตระหนักถึงคุณค่าในการทำงาน และยังเป็นอาชีพที่บ่งบอกถึงความดีงามของประเทศไทยเราด้วย

2. ทางค่ายมวย ควรมีการดูแลนักมวยของตนให้ได้รับค่าจ้างและสวัสดิการที่เหมาะสม เนื่องจาก นักมวยเป็นอาชีพที่แลกมากับความเจ็บตัว ทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพร่างกาย และนักมวยยังต้องจากบ้านมาใช้ชีวิตอยู่ในค่าย จึงต้องมีการดูแลด้านสวัสดิการที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้นักมวยรู้สึกแปลกแยกจากครอบครัว มีการจัดวันหยุดที่เหมาะสมให้นักมวยได้กลับไปยังบ้าน และช่วยเหลือด้านอาชีพหลังเลิกชกมวยตามความเหมาะสม

3. ภาครัฐบาลและสมาคมมวยไทยควรมีการส่งเสริมมวยไทยอันเนื่องจากเป็นศิลปวัฒนธรรมไทย มากกว่าเพื่อการพนัน ซึ่งอาจเป็นผลในด้านลบต่อนักมวยและวงการมวย นอกจากนี้ยังส่งผลให้เกิดปัญหาตามมา เนื่องจากเป็นวงการที่มีเงินหมุนเวียนจำนวนมาก มีการดูแลให้ค่ายมวยปฏิบัติต่อนักมวยอย่างถูกต้องและเป็นธรรม มีบทลงโทษกับค่ายมวยหรือนักมวยที่กระทำผิด เพื่อป้องกันมิให้ภาพพจน์ของมวยไทยเสื่อมเสีย เนื่องจากปัจจุบัน วงการมวยไทยเป็นเหมือนวงการธุรกิจวงการหนึ่ง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษานี้พบว่า นักมวยไทยเป็นอาชีพที่มีระยะเวลาของช่วงอายุการทำงานที่สั้น ซึ่งสามารถประกอบอาชีพนี้ได้อายุประมาณ 30 ปีเท่านั้น และเป็นอาชีพที่ไม่แน่นอนในเรื่องรายได้ เมื่อหลังจากเลิกเป็นนักมวยแล้ว ในช่วงอายุดังกล่าวสามารถไปประกอบอาชีพอื่นได้อีก แต่จากการศึกษาพบว่า นักมวยจะเป็นผู้ที่มีการศึกษาน้อย เนื่องจากต้องเข้าสู่อาชีพตั้งแต่วัยเรียน ทำให้ นักมวยเลือกที่จะเป็นนักมวยมากกว่า เพราะเป็นอาชีพที่มีรายได้ดี และการเป็นนักมวยต้องฝึกซ้อมและพักผ่อน ซึ่งมีผลกระทบต่อการเรียน และจากการศึกษายังพบว่านักมวยมีการศึกษาค่อนข้างน้อย และต้องออกจากอาชีพในวัยที่ยังเป็นกำลังแรงงาน เนื่องจากร่างกายไม่เหมาะกับอาชีพชกมวยไทย ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า ควรศึกษาถึงอาชีพหลังเลิกชกมวยไทย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการช่วยเหลือด้านการประกอบอาชีพต่อไป